

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie S. G.

skazanego z art. 278 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 lutego 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie zastępcy przewodniczącego Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 grudnia 2012 r.

p o s t a n o w i ł
uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 28 września 2011 r., S. G. został skazany za przestępstwo m.in. z art. 278 § 1 kk na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 10 lutego 2012 r., zmienił rozstrzygnięcie Sądu I instancji i złagodził orzeczoną karę pozbawienia wolności do roku. Po uprawomocnieniu się tego orzeczenia skazany wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania, a następnie z wnioskiem o wyznaczenie mu w tym celu obrońcy z urzędu. Taki obrońca został wyznaczony, a po zbadaniu akt, pismem z dnia 23 listopada 2012 r., przedstawił opinię, z której wynika, że w sprawie skazanego S. G. nie stwierdził podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania.

Wobec treści tego wystąpienia oraz braku sporządzenia i podpisania stosownego wniosku przez innego adwokata, zastępcę przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2012 r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego S. G. o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Powyższe zarządzenie zaskarżył skazany wskazując, że przesłanką rozstrzygnięcia jest brak wniosku sporządzonego przez adwokata w sytuacji, gdy obrońca wyznaczony z urzędu rzeczywiście przedstawił opinię o braku podstaw do wystąpienia z takim wnioskiem, ale wyraził ją po badaniu akt sprawy o innej sygnaturze. W swym wystąpieniu wyznaczony mu adwokat powołuje się bowiem na analizę akt sprawy Sądu Rejonowego w M. o sygn. II K .../10 oraz Sądu Okręgowego w G. sygn. akt IV Ka .../11, których nie dotyczył wniosek S. G.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego S. G. okazało się zasadne i musiało doprowadzić do uchylenia zaskarżonego zarządzenia zastępcy przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2012 r. Zasadniczą przesłanką tego rozstrzygnięcia był brak sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie S. G. przez adwokata. Jednocześnie, eksponując w tym zarządzeniu fakt korzystania przez skazanego z pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, podkreślono znaczenie przestrzegania prawa skazanego do obrony – również na tym etapie postępowania. Jednak realizacja tego uprawnienia w sytuacji procesowej, która ze względu na ograniczenia ustawowe wymaga działania podmiotu profesjonalnego, w zasadniczym stopniu jest uzależniona od rzetelnego wykonania przez niego swoich obowiązków. Zatem, w sytuacji, gdy to organ procesowy zdecydował o wyborze konkretnego adwokata, wyznaczając go obrońcą lub pełnomocnikiem z urzędu w celu udzielenia stronie pomocy prawnej, która jest finansowana ze środków publicznych – również ten organ jest zobligowany do sprawowania kontroli nad skrupulatną realizacją obowiązku wynikającego z podjętej przez siebie decyzji procesowej. Uzasadnione wątpliwości co do zakresu albo rzetelności czynności podjętych przez adwokata, muszą spowodować adekwatną reakcję organu procesowego zmierzającą albo do uzyskania stosownych wyjaśnień albo wręcz zmiany obrońcy z urzędu.

W tej sprawie, skazany S. G. zasadnie zwracał uwagę Sądu Apelacyjnego na różnice w sygnaturach akt poddanych analizie przez obrońcę wyznaczonego z

urzędu w celu stwierdzenia, czy występują okoliczności, które mogą stanowić przesłanki wniosku o wznowienie postępowania. W opinii z dnia 23 listopada 2012 r. obrońca powoływała się na badanie akt sprawy Sądu Rejonowego w M. o sygnaturze II K .../10 i Sądu Okręgowego w G. o sygnaturze IV Ka .../11 (k. – 53). Tymczasem, przedmiotem inicjatywy skazanego była sprawa Sądu Rejonowego w M. o sygnaturze II K .../10 i Sądu Okręgowego w G. o sygnaturze IV Ka .../11.

W związku z powyższym, obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było wyjaśnienie tych rozbieżności i sprawdzenie, która z tych spraw była przedmiotem rzeczywistego badania przez obrońcę wyznaczonego z urzędu oraz ustalenie, czy opinia obrońcy o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania rzeczywiście dotyczy tej sprawy, w której wznowienia domaga się skazany S. G. Zamiast tego w zaskarżonym zarządzeniu przywołano jeszcze inne sygnatury obu w/w sądów, co następnie zostało sprostowane zarządzeniem z dnia 8 stycznia 2013 r. – dopiero po wniesieniu zażalenia przez skazanego.

W konsekwencji należało uznać, że zaskarżone zarządzenie w sposób nieuprawniony opiera się na przesłance o udzieleniu skazanemu profesjonalnej pomocy prawnej świadczonej z urzędu i przeprowadzeniu rzetelnej oceny jego sprawy z punktu widzenia istnienia potencjalnych podstaw do wznowienia postępowania. Wątpliwości istnieją bowiem już co do tak podstawowego faktu, jak identyfikacja sprawy, która została poddana badaniu przez adwokata. Podważenie trafności tej przesłanki musiało doprowadzić do uchylenia całego zaskarżonego zarządzenia.

Przed ponownym rozpoznaniem sprawy należy zatem zapewnić skazanemu taką pomoc prawną udzieloną z urzędu, której rzetelność nie będzie nasuwała wątpliwości podobnych do wyżej opisanych.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.